

Kain a Ábel

A

dam a Eva již nebydli v zahradě v Edenu, když se jim narodil syn Kain. Později přišel na svět druhý syn, Ábel. Když Ábel dospěl, stal se pasýřem a Kain rolníkem. Jednou Kain přinesl Bohu obět z obilí a ovoce, které sklídl, a Ábel obětoval jehňátko a telátko. Bůh hleděl na Ábela a jeho dary, ale na Kaina a jeho obět ani nepohlédl. To Kaina rozněvalo. V jeho očích se objevila zloba.

„Proč jsi tak vzplanul a tvoje tvář zesinala?“ – zeptal se ho Bůh.

„Kdybys konal dobro, přijal bych i tvoji obět.“

Ale Kainovo srdce bylo uzavřeno Božím hlasu. Přišel k Ábelovi a řekl:

„Pojďme na pole.“

Když byli na poli, vrhl se Kain na bratra a zabil ho.

„Kde je Ábel?“ – zeptal se Bůh.

„Nevím. Copak jsem jeho strážcem?“ – odpověděl Kain.

Ale Bůh znal pravdu.

„Proč jsi to udělal?“ – řekl Kainovi. – „Vidím

krvavého bratra! Od této chvíle půda, kterou obděláváš, už ti nedá žádnou úrodu

a ty budeš bloudit po světě.“

A tak Kain odešel od Boha.

„Opravdu Bůh řekl: Jezte ovoce ze všech stromů v této zahradě?“
„Ne, kdepak! Můžeme jíst veškeré ovoce kromě ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého. Toho se nesmíme ani dotknout, jinak zemřeme“ – řekl.

„Určitě nezemřete“ – řekl tehdy had. – „Bůh zakazuje jíst ovoce z tohoto stromu, protože nechce, abyste věděli, co je dobré a co zlé.“

Takto had obelstil člověka. Had ženu přemluvil a ona urthla ovoce, ochutnala ho a dala světnu muži, který ho snědl. A oba najednou pochopili, že se zachovali špatně, protože neposlechli Boha. Poprvé zjisťili, že jsou nazí a zastyděli se. Proto také rychle spleťli líčkově listy a přepásali se jimi. Když uslyšeli kroky Boha, který se procházel po zahradě, skryli se mezi stromy.

Protože je Bůh nemohl najít, zavolał:

„Adame, kde jsi?“

„Uslyšel jsem, že jdeš, lekl jsem se, protože jsem nahý, a skryl jsem se“ – odpověděl Adam.

„Kdo ti řekl, že jsi nahý?“ – zeptal se Bůh. – „Nesnědl jsi náhodou ovoce ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“

„Žena mi dala ovoce z tohoto stromu a já jsem je snědl“ – odpověděl Adam.

„Proč jsi to udělal?“ – zeptal se Bůh ženy.

„Had mě přemluvil a já jsem ovoce ochutnala“ – odpověděla.

Tehdy Bůh hada proklel a řekl mu, že potomek ženy nad ním zvíťezí. Zničí ho, aby již nikdy nepřemlouval lidi ke zlému. Ženě a muži pak řekl:

„Hřích, kterého jste se dopustili, zničil štěstí, v jakém jste dosud žili.

Ted bude váš život plný námahy a utrpení. Jste prach a v prach se obrátíte.“

A první lidé museli odejít z ráje. Od té doby jeho brány hlídali cherubové s plamenným mečem. Muž svou ženu pojmenoval Eva, to znamená matka všech lidí. Oba si uvědomovali, že se sami vzdali štěstí v okamžiku, když snědli zakázané ovoce.

